

משפחה

טור חדש בכיפה: מתנת חיים - סיפורו של תורם כליה

א' החליט לתרום את אחת הכליות שלו לאדם שאינו מכיר. בשבועות הקרובים נלווה אותו בזמן אמת, עד לניתוח והשתלת הכלייה אצל הנתרם. לאחר שהכל יעבור בשלום, בעזרת השם, נחשוף את א' בכיפה. הצטרפו למסע

א'
ו חשון תשע"ד, 22:18 10/10/2013

איך הכל התחיל?

תאמינו לי שאני נורמלי. באמת. משפחה, ילדים, עבודה, לימודים... כמוני כמוכם. איני רוצה להזדהות כעת, אך הזמן יגיע וזה יקרה. ואתם תיווכחו – אני באמת נורמלי. ובכל זאת, בשבועות הקרובים, איני יודע עדיין מתי בדיוק, אני עומד לתרום את אחת מכליותיי לאדם שאיני מכיר כלל. פשוט ככה.

אני זוכר את נקודת ההתחלה: קיבלתי מייל מחבר שדרושה תרומת כלייה לאישה חולה ממתנדב עם סוג דם B+, שזה במקרה סוג הדם שלי, ובכל זאת, הרעיון היה נראה לי כל כך לא קשור שפשוט מחקתי את המייל יחד עם שאר דואר הזבל.

לאחר כמעט חודש, נתקלתי באופן אקראי, לראשונה בחיי, בתיאור אורח החיים של חולה כליות הנזקק לטיפול דיאליזה קבוע. קראתי והזדעזעתי. כימותרפיה כבר יותר טוב מזה.

מהי בכלל דיאליזה?

טיפול הדיאליזה הוא טיפול אותו עוברים כלל החולים שסובלים מכשל, זמני או קבוע, בתפקוד הכליות שלהם. לא מדובר בתרופה מחלה אלא רק בתחליף חיצוני לפעילות הכליות הקריטיות לתפקוד הגוף.

למעשה, מדובר במכשיר חיצוני לגוף אשר מחליף את כל עבודת הכליות. על החולה לבוא לבית החולים, 'להתחבר' למכשיר ולהמתין עד לסינון כל הדם שלו, תהליך שלוקח כ-4-6 שעות, כשלוש פעמים בשבוע. התהליך עלול לגרום לעייפות כרונית ולסיבוכים רבים נוספים, וכשכלי הדם כבר לא מסוגלים לשאת את הטיפול – הגוף מתדרדר במהירות ללא מוצא חיובי.

כדור השלג מתחיל להתגלגל

זה השלב בו נברתי בפח האשפה של הדואר האלקטרוני שלי וחיפשתי את המייל המדובר. קפצתי למים. התחלתי בסבב שיחות ראשוני – למי ששלח לי את המייל, שהפנה אותי לגורם רלוונטי יותר ממנו קיבלתי פרטים ראשוניים. מעולם, אף אחד מהאנשים איתם שוחחתי, לא ניסה לשכנע אותי לבצע את הצעד הזה. כולם נידבו כמה מידע שרק ביקשתי באורך רוח ובמסירות, תוך גילוי נאות מלא, אך מעולם לא ניסו לשכנע אותי, או אפילו לעודד אותי לצעד הזה.

את רוב המידע שלי קיבלתי מהרב ישעיהו הבר, שמנהל בהתנדבות את

[עמותת "מתנת חיים"](#)

ששמה לה למטרה לעודד תרומת כליות כמצוות הצלת חיים, בהתנדבות, ללא כל שכר בעוה"ז.

הרב הבר שוחח עימי ארוכות והסביר לי את כל התהליך והשלכותיו: על הבדיקות הרפואיות שאצטרך לעבור (כמה ימים של בדיקות לא קשות אך קצת מציקות בתי חולים), על מהלך הניתוח (דומה לניתוח אפנדיציט או קיסרי, כולל יום-יומיים אשפוז), על ההתאוששות וההשלכות לאחר הניתוח (כמה ימים בבית ואפשר לחזור לפעילות רגילה, אבל אסור לצום שנה שלמה שזה דווקא די בונוס), וכמובן גם על הסיכונים (כמו כל ניתוח קיסרי) וההשלכות הנפשיות שצריך לחשוב עליהן (מה יקרה אם אחרי הכל הכלייה תידחה?).

הוצפתי במידע. הייתי צריך לעכל את הדברים. הלכתי לדבר עם אשתי ולעשות קצת חקר עצמאי.

ידע זה כוח

אשתי לא נפלה מהכיסא. כנראה כבר מכירה את השיגעונות שלי. רק ביקשה ממני דבר אחד: להתקדם בתהליך הזה שלב אחרי שלב. לעצור בכל שלב ולחשוב טוב האם רוצים להתקדם הלאה, ולישון לילה לפני שמקבלים כל פעם החלטה, כדי שלעולם לא נקבל החלטות בלהט הרגע. הסכמתי.

זה השלב בו נצמדתי לד"ר גוגל בכל רגע פנוי והשתדלתי לקרוא כל חומר שמצאתי בנושא: על מחלות כליות וטיפול דיאליזה, על ניתוחי השתלות כלייה, ועל ההיסטוריה של ניתוחים כאלו בארץ בחו"ל. על תרומות מבני משפחה ומחברים ועל תורמים אלטרואיסטים (אנשים התורמים ללא קבלת תמורה כלשהיא), סיכונים וסיבוכים, סטטיסטיקות ומספרים ונתונים... עוד ועוד ועוד... כמה שרק יכולתי.

התוצאה הייתה מדהימה. לא מצאתי בכל חיפושיי נתונים הסותרים את המידע הראשוני שקיבלתי מהרב הבר. בכל חיפושיי לא מצאתי סכנות או סיבוכים נוספים שלא נאמרו לי מראש. לאורך כל הדרך, גם אלו שהמליצו לי שלא לבצע את הניתוח הזה הודו שהוא לא מסוכן. הם נתנו סיבות אחרות, ועוד נדבר עליהן. אבל מבחינת הנתונים היבשים בשכל הקר, הרגשתי בטוח.

זה השלב בו החלטתי שאני הולך על זה! והעיקר – לא לפחד כלל!

אני יודע שכתבתי עד עתה כאילו החלטה כזו, לתרום כלייה שלך לאיש זר, היא עניין רציונלי לחלוטין. החלטה שכלית קרה ופשטה. ברור שזה לא ככה. בשבועות הקרובים אספר עוד על לילות ללא שינה, על עצבים מתוחים ועל ההחלטה שצריך לקבל מחדש בכל יום. אני מתפלל בכל יום להמשיך ולאחוז באומץ הזה לעשות טוב בשמחה ובלי פחד. שמחה!

סיפורו של א. הינו אמיתי על כל פרטיו, ומסופר פה בזמן אמת. הנכם מוזמנים לפנות אליו בכל שאלה ועניין בכתובת הבאה: t.kilya1@gmail.com

תגובות